

Det ærede 14de tingvalgte Medlem nævnede og billigede, at der i dette Forslag er en Regel om forhøjede Fradrag for Børn, og jeg forstod det ærede Medlem saaledes — men jeg hørte ham ikke ganske nøjagtigt —, at han vilde ønske, at lignende forhøjede Fradrag kunde foretages for Statsskattens Vedkommende — jeg beder undskylde, hvis jeg har hørt galt. Jeg skal derom sige, at sligt har været overvejet under Skattelovens Behandling i Folketinget i Sommer, men at jeg den Gang maatte modsætte mig en saadan Forandring, fordi det vilde blive overmaade kostbart for Staten. Staten trænger sandelig i Øjeblikket til alle de Indtægter, den lovmæssig kan oppebære, saa jeg staaer meget tvivlende overfor det Spørgsmaal, som blev rettet i Folketinget, om man kunde gaa til saadanne højere Fradrag. Jeg tror, at inden man ser klarere over den finansielle Situation, end man nu kan gøre, vil man gøre klogest i at holde sig tilbage i den Retning. Jeg beder meget undskylde, hvis jeg har misforstaaet det ærede Medlem paa dette Punkt, saa kunde jeg have sparet denne Tale.

Bojsen: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) spurgte mig, hvad jeg mente med, at Udgifterne i Københavns Kommune forholdsvis var adskilligt højere end i Frederiksberg Kommune. Jeg henviste i den Henseende til det sidst udkomne Tabelværk for 1918 — det gaar altsaa ikke længere op end til 1917 —, hvor det Side 202 oplyses, at Udgifterne før Krigen for Københavns Vedkommende androg aarlig 63 Millioner, medens de i 1917 er vokset til 113 Millioner, altsaa i Løbet af denne korte Tid næsten fordoblet. Men i Frederiksberg androg Udgifterne før Krigen 9 Millioner og var i 1917 vokset til 12½ Million, en Vækst paa ca. 40 pCt., medens Tilvæksten for Københavns Vedkommende udgør næsten 100 pCt. Det var det, jeg sigtede til, og hvorved jeg udtalte det Ønske, at man for de kommende Aar havde noget lignende Oplysninger som dem, der staaer i Tabelværket; vi har dem desværre ikke, men jeg gaar ud fra, at hvis vi havde saadanne Oplysninger, vilde man komme til et ganske mærkeligt Resultat ved at sammenligne Frederiksberg og København.

Schovelin: Som der rigtig er blevet peget paa, har det Lovforslag, vi behandler, egentlig kun eet eneste Fortrin, og det er det, at det kun skal gælde for

1½ Aar. I øvrigt maa man sige, at det er en kedelig Julegave, hvormed Københavns Kommunalbestyrelse har betænkt de københavnske Borgere. Mange af de Foreteelser, man i den senere Tid har været Vidne til indenfor Københavns Kommunalbestyrelse, vidner ligefrem om Ødselhed fra Kommunalbestyrelsens Side, saa at man ganske uvilkaarlig gør sig selv dette Spørgsmaal, om det nu ogsaa havde været nødvendigt at komme saa højt op alene paa Grund af Forhøjelsen af Tjenestemændenes Lønninger. Det var jo tilsigtet samtidig med, at man fik denne Ekstraskat, som altsaa er en Ekstraskat, der kommer ekstra, at indføre en ny Skala, og det er denne, der skulde gælde for Eftertiden, der nu heldigvis er blevet begrænset til at gælde kun for indeværende Skatteaar og det næste. Det er en meget streng Skatteskala. Det er ifølge det gamle Ordsprog passende, at strenge Herrer kommer til at regere stakket. Der faldt i det andet høje Ting en Ytring fra et københavnsk, hvad skal jeg sige, Medlemindes Side angaaende denne Skalas fremtidige Ordning af Skatten paa Personer: Det retfærdige heri kan neppe blive bestridt fra nogen Side. Jeg maa tillade mig at mene, at den bør bestrides fra alle Sider. Vi er overhovedet i Færd med at komme op paa en Progression, som paa det farligste truer Samfundets Kapitaldannelse. Vi er i Færd med at etablere en Skatteplyndring af Befolkningen i Stedet for en Beskatning af Befolkningen. Der kan i og for sig meget vanskelig anføres nogen rationel Begrundelse herfor. Der er i hvert Fald aldrig nogen Sinde i Verden blevet anført en rationel Begrundelse for den progressive Skala. Allerede Stuart Mill har gjort opmærksom paa, at Retfærdigheden nu en Gang er et matematisk Begreb, og der er ingen Retfærdighed i, at en højere Indtægt skal betale en højere Procent i Skat; men dette, i Modsætning til, hvad det kvindelige Medlem af Folketinget har hævdet, i og for sig retfærdige Princip har man for længst brudt med her i Landet og er altsaa med alle Partiers Billigelse kommet ind paa den progressive Beskatning. En Betingelse for, at dette kan blive ved, er, at der i saa Henseende iagttages noget Maadehold, thi ellers vil man have deri, at alle store Formuer i Virkeligheden konfiskeres fra Statens Side, og at Kapitaldannelsen formindskes paa en for hele Samfundets Erhvervsliv overordentlig betænkelig Maade. Vi